

Pingstdagen, 2020-05-31, Andakt i Coronatider av Solveig Högberg, sänd till S:t Peters församling.

Den heliga Anden

Jesaja 12, Apostlagärningarna 2:1-11, Efesierbrevet 2:17-22

I den kristna traditionen finns tanken om den ”åttonde dagen”. Det är dagen bortom skapelsens sju dagar. Dagen när Gud och människan verkligen får vila. Den ”åttonde dagen” representerar Guds framtid. Det är beteckningen på den nya tiden. Den dagen då evigheten bryter igenom.

Tanken på den åttonde dagen knyts ofta till pingsten, Andens tidsålder. På Pingstdagen är det Gud som verkar. Då får vi en skymt av ett rike som inte är av denna värld, en försmak av det som ska komma. I det riket där det inte finns någon klocktid.

Men vi lever här och nu. Kan vi med vår tideräkning, när veckan faktiskt bara har sju dagar, redan nu få uppleva något av den ”åttonde dagen”?

Ja, det är möjligt eftersom Pingsten till sin karaktär är gränsöverskridande.

På den första Pingstdagen fick 3000 människor vara med om att se hur lärjungarna fylldes av helig Ande. Det var ingen upplevelse, inget event som kittlade för en liten tid. Det var en erfarenhet. Det är skillnad! Upplevelser berör bara ytskiktet av våra känslor. Erfarenheten lämnar ett minne som aldrig går ur. Erfarenheten av den första Pingstdagen handlade om ett möte och ett löfte som uppfylldes: ”då ska jag ge er en annan Hjälpare” hade Jesus lovat, nu fick man uppleva mötet med den utlovade. Samma erfarenhet får vi också göra. Sättet det skedde på under den första Pingstdagen var helt unikt, men erfarenheten av Andens närvaro är universell och tidlös.

När Jesus levde på jorden var det han som gestaltade Guds närvaro i tiden. När Jesus lämnade jorden så övertog den helige Ande uppdraget. Men Anden kan inte själv gestalta Gud, det görs genom människor och Guds ord kan inte talas i världen på annat sätt än genom mänskliga röster. Genom det som skedde på Pingstdagen blev vi alla bemyndigade att dela budskapet genom ord och handlingar, visserligen på ett ofullkomligt sätt eftersom vi är ofullkomliga, men dock livsviktigt.

I väntan på den ”åttonde dagen”, får vi leva med våra sju veckodagar, fyllda av den ”åttonde dagen”, eftersom vi redan nu fått skymta vad den dagen innebär och vad den gör med oss. Guds framtid har brutit in men skymts till en del av våra jordiska förutsättningar och begränsningar. Du och jag får vara med och leva som om den ”åttonde dagen” redan är här.

Det vi gör spelar roll! Det spelar roll för Gud, för medmänniskan och för världen, för kärleken och nåden. Skapelsen klarar sig inte utan oss, Pingstens kraft tar gestalt i oss. Vi får vara bärare av Pingstens budskap och nådens uppdrag. Anden är kraften i vår kraft och livet i vårt liv. En helig närvaro och en god drivkraft till våra handlingar.

Precis som våren innebär ett nyskapande i naturen erbjuder Pingsten oss nyskapelse och fortsatt växt i våra kristna liv.

Pingsten handlar helt enkelt om Guds närvaro i våra liv, en försmak av det liv vi får ta del av när den ”åttonde dagen” helt och fullt brutit in.

”O, sprid det glada bud, en hälsning ifrån Gud, till varje mänskobröst, som längtar efter tröst. Må tusen tungors ljud tillsammans prisa Gud, ty Anden kommen är. Guds Ande är nu här, Guds Ande är nu här. Vår hjälpare från Gud är sänd i världen ut. O, sprid det glada bud i hela världen ut: Guds Ande kommen är.” Psalm 52:1 i Psalmer och sånger.